

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 18. Oratio quæ sit efficax.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XVII.

Exempla Sanctorum.

Vlvoit Dominus Deus Israel - Sierit annis his ros &c. 3. Reg. 17. 1. Clavis coeli fit sermo Eliae sanctissimi: jubet enim, & clauditur; orat postmodum. & aperitur, caelum. S. Chrysof. f. de Elia.

Vespere, & mane, & meridie, narra- bo. Pl. 54. 18. Consuetudo ter orandi in die legitur etiam apud Dan. c. 6. Fortassis in honorem SSS. Trinitatis, cujus mysterium Prophetis non erat incognitum. Bellarmin. hic.

Jacobus flexis genibus pro populo deprecabatur in tantum, ut camelorum duritiam traxisse ejus genua crederentur. S. Hieron. lib. de viris illustrib.

Ruffinus in vitis PP. l. 3. n. 194. narrat de Religioso psallente, quod ex ore ejus per singulos versus fax ignis egressa ad caelum. Abbas Belarion oravit per quatuordecim dies continuos manibus in caelum extensis. Id. ib. n. 215.

Isaac Syrus spoleti templum ingressus petit ab adituis; liceret sibi preces producendi quantum vellet; concessum est. Itaque tribus diebus, ac noctibus continuis in oratione perstitit. S. Greg. l. 3. Dial. c. 31.

B. Helena Vidua, tertii Ord. Erem. S. Aug. totas novem horas quotidie impendebat orationi. Boll. 23. April.

§. XVIII.

Oratio quae sit efficax.

Num. 1.

Probi servantis praecepta &c.

Ex Veteri, & Novo.

Respexit Dominus ad Abel, & ad munera ejus. Gen. 4. 4. Prius personam respexit, & ejus innocentiam; deinde munera: quae ex eo grata maxime fuerunt, quod a justo procederent. Ad Cain autem non respexit; & munera despexit; quia non erat cordis recti. Pl. 65. 18. *iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.* Marclatius D. 5. Pasch.

Tu unus prodecem millibus computaris. 2. Reg. 18. 3. Chald. tu potes roborare, sicut nos decem millia; & nunc bonum est, quod ores pro nobis ex urbe. Plus valet contra hostes unius justii oratio, quam exercitus. Sylveira in Apoc. 7. 9.

Si diluculo consurrexeris ad Deum, & omnipotentem fueris deprecatus; si mundus, & rectus inceseris, statim evigilabit ad te. Job. 8. 5. 6. Si ergo a Deo exaudiri optamus, si aliquam gratiam specialem adipisci appetimus; non contradicat operatio orationi; nec ostendamus, per opera iniqua nos amare id, quod per orationem dicimus nos odisse. Dionys. Carth. hic.

Ignis in conspectu ejus exardescet, & in

circuitu ejus tempestas valida. Pl. 49. 3. Sed quod remedium ad avertendum tantum ignem, ad serenandam illam tempestatem, adhiberi poterit? *Congregate illi sanctos ejus.* v. 5. id est: si vultis, ut ignis remittat, ut horribilis illa tempestas quiescat; justorum, & sanctorum, virorum exercitum colligite: & videbitis ignem subito extingui, & tempestatis motus componi. Hugo Card. hic. *congregate illi sanctos ejus*, ut illi simul pro nobis intercedant. Quod enim Dominus uni sancto forsitan negaret, omnibus congregatis, & orantibus, non negaret. Sicut in claustris, quando Conventus totus petit ab Abbate, non est consuetudinis, ut patiantur repulsam. Did Nis. Phoen. Grac. l. 8. c. 5. Publicae orationis efficacia.

Custodivit anima mea testimonia tua, & dilexit ea vehementer. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo. Pl. 118. 169. S. Ambros. f. 22. hic: volare facit orationem bona vita, & dat alas precibus spirituales; quibus sanctorum ad Deum evehatur oratio. Mendoza in 1. Reg. 7. annot. 27. sect. 2.

Heu! heu! heu Domine Deus! ergone disperdes omnes reliquias Israel? & dixit ad me: iniquitas domus Israel, & Juda, magna est nimis valde &c. Ezech. 9. v. 9.

Effundam super habitatores Jerusalem spiritum gratia, & precum. Zach. 12. 10.

Non possum surgere, & dare tibi. Luc. 11. 7. Quod ait Dominus Deus omnipotens non possum; non impossibilitatem, sed difficultatem, exaudiendi designat; non ex parte Dei, cum Deo nihil sit difficile; sed difficultas est ex parte orantis, propter indignitatem, indispotionemque ejus. juxta Pl. 59. *ecce non est aggravata auris Domini, ut non exaudiat: sed peccata vestra absconderunt faciem ejus a vobis, ne exaudiret.* Dion. Carthul. hic.

Si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudit. Joan. 9. 31.

Ex Patribus, & aliis.

Quid petitis de indulgentia Domini, quod non impetrare mereamini? qui sic Domini mandata servastis, qui Evangelicam disciplinam sincero fidei vigore tenuistis. S. Cyprian. ep. 16. ad Confessores Romanos.

Nihil est homine probò orante potentius. S. Chrysof. hom. 58. in Matth.

Quis unquam intimè, & devotè orare potuit, si vitam suam circumspicere, discutere, disponere, postposuit. Rich. à S. Vict. de erudit. hom. inter. l. 1. c. 12.

Est oratio infirma, quam non firmat dilectio. S. Bonavent. in Pl. 118.

Sol ad preces Josue stetit, & luna contra vallem Achilon non est mota: quia justii precibus obtinetur, ut à corde peccatoris sol justitiae non recedat; & mens hominis, quamvis in defectu prona sit, virtutum tamen stabilitate firmatur. Petrus Blef. ep. 144.

Num.

Num. 2.

Oratio pœnitentis.

Confitebimur tibi Deus & invocabimus nomen tuum. Pf. 74. 2. Mortem plerumque generat, vel semel terreno judici crimina confiteri: Deo autem frequentata confessio non parturit periculum, sed salutem. Pulcherrimus currit ordo verborum: prius se dicit confiteri, id est, peccata deslere; postea invocare nomen Domini. Sic enim dignum est, ut ipsius munere prius corda nostra confessione purgemus, & sic ad auxilium suscipiendum nomen Domini invocare debeamus. Cassiodorus hic.

Surge, invoca Deum tuum. Jon. 1. 6. q. d. nisi à peccatis surrexeris, non exaudieris. Sic ille in se reversus. Luc. 15. 18. *Surgam, & ibo ad Patrem.*

Ahuc quadraginta dies, - & pervenit verbum ad regem Ninive. Jon. 3. 4. 6. Non legitur, à Jona petiisse preces pro se, aut civitate: sciebat enim rex, sterilem esse orationem sine lacrymis, & pœnitentia. Sylveira in Act. 8. 22.

Cùm Petrus dixisset. Act. 8. 22. *pœnitentiam age - & roga Deum;* respondit Simon. v. 24. *precamini vos pro me.* S. Chrysostr. hom. 18. in Acta: oportebat illum totò corde agere pœnitentiam, oportebat orare: ille autem obiter hoc faciebat. Adde: magis confidebat alienis precibus.

Nihil est efficacius ad exorandum Deum, quam ut homo ipse se iudicet; & nunquam desinat à venia postulanda, qui se scit nunquam esse sine culpa. S. Leo f. 1. 5. de jejuniis septimi mensis.

Quomodo nos audiet Deus, cùm nos ipsum non audiamus? quomodo faciet ille, quod volumus; cùm nos, quæ ille vult, non faciamus? Origenes hom. 1. in Pf. 37.

Deum colere dicimus nos, & diabolo obtemperamus. Et post hæc volumus, ut bona à Deo accipiamus; cùm mala semper malis addamus. Fieri voluntatem nostram à Deo cupimus; cùm Dei nos facere nolumus: quasi nos superiores Deo essemus, agimus. Salvian. de Prov. Deil. 5.

Num. 3.

Oratio cum lacrymis.

Ex Veteri.

Et ecce vir luctabatur cum eo. Gen. 32. 24. Hæc sunt duo brachia, scilicet oratio, & lacrymæ, quibus Jacob cum Domino luctatus est. Hugo Card. in 1. Reg. 1. 3.

Anna oravit ad Dominum sensu largiter. 1. Reg. 1. 10. Sapius Anna à Deo petierat prolem; nec tamen consecuta est: at, cùm flevit, fecunda facta. Pinna in Eccl. 241. Lacrymæ fructifera, ut Nilus; qui vehit non modò aquas, quibus tota Ægyptus irrigetur; sed etiam semina, quæ limò obruta, in segetes, & spicas, exurgant.

Polyantha Sacra. Tom. II.

Indulgentiam ejus suscipis lacrymis postulemus. Judith 8. 14. Cur non dixit, suscipis postulemus? Anselmus: *suscipis lacrymis postulemus*, quæ pondera vocis habent; quæ impetrant, non supplicant. Escobar t. 1. Mir. Chr. 1. 9. sect. 2. obl. 6.

Exaudivit Dominus vocem fletus mei. Pf. 6. 9. Lacrymæ vim vocis habent. Velloso in Judith. 6. Paræn. 12.

Rugiebam à gemitu cordis mei. Pf. 37. 9. Rugire non hominum, sed leonum, est. Cur Propheta non dicit, se loqui, aut clamare; sed rugire? S. Ambros. hic: rugit, qui gemitum solum, non verba, exponit. q. d. cùm quis voce à Deo petit, loqui dicitur; cùm verò gemitus, & lacrymas, fundit, rugitus emittit. Pinna in Eccl. Ethol. 242.

Exaudi orationem meam Domine - auri- bus percipe lacrymas meas. Pf. 38. 13. Non nudam orationem, sed lacrymis exornatam, offert, ut exaudiatur. Petrus Dam. opusc. 13. c. 12. lacrymæ magnas habent voces in auribus Creatòris; quas voces ille ad Deum frequenter emiserat; quid ad obtinendum possent, subtiliter noverat, qui dicebat: *exaudi orationem meam.* Sylveira in Act. 8. 22. Petrus Dam. 1. 3. de perfect: voces inesse lacrymis manifestè designat. Lacrymæ, cùm in conspectu iudicis supplicant, nihil hæsitant; sed impetrasse se, quòd petierant, confidenter exultant. Escob. t. 1. mir. Chr. 1. 9. sect. 2. obl. 6.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes. Pf. 118. 82. quid dicentes oculi? nisi flentes. Velloso in Judith. 6. Paræn. 12.

Egrotavit Ezechias. II. 38. 1. à Prophe- ta monitus, ut se ad mortem disponderet, *oravit ad Dominum.* Non respondente Dominò, *flevit Ezechias fletu magnò.* v. 3. Vix primam lacrymam profudit, cùm Deus inclinat: *audivi orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego adjiciam super dies tuos quindecim annos.* Galfridus: quàm festinus, & fidelis legatus est supplicantis lacryma. Escob. t. 1. mir. Chr. &c. ut antè.

Neque taceat pupilla oculi mei. Thren. 2. 18. Videte, quòd & pupilla oculi nostri non tacet: sed, quotiescunq; lacrymas proferimus, toties clamamus ad Deum. S. Hieron. in Pf. 76. Non quod pupilla oculi loqui debeat; sed quia ipsa, cùm compungitur, ex divina inspiratione, magis, quàm loquentis verba, impetrandi effectum habent. S. Paschasius in Thren. 2.

Oculus meus afflictus est, nec tacuit. Thren. 3. 49. Citius nullus clamor ad Deum ascendere creditur, quàm lacrymarum? quia, et si voces surdæ sunt nonnunquam, coram Deo lacrymæ semper, teste Spiritu S. à maxilla in cælum cum omni clamore cordis ascendere probantur. S. Paschasius hic.

Flevit, & rogavit eum. Osee 12. 4.

Ex Novo, & Patribus.

Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli. Matth. 18. 3. Cur parvulis nos vult similes? ad impetranda omnia per lacrymas, quæ petimus. Si mater minetur, si pater repellat, si nutrix lac neget, si bajula cupitis non annuat; ad lacrymas parvulus recurrit, quibus semper victor evadit. S. Chrysol. f. 128. Infantiam dico, fratres, quæ semper totum obtinet; quæ plus lacrymis, quam virium robore, contendit. Pinna Eth. 241.

Et cepit flere. Marci 14. 72. S. Ambros. f. 46. rectè Petrus fleuit, & tacuit: quia quod fieri solet, non solet excusari. q. d. non erat, cur Petrus aliquid diceret, qui flebat: quia lacrymæ magnam vim in dicendo habent; nec est ulla ratio tam potens animos movere. Ad dicit Ambros. quod defendi non potest, abluui potest. q. d. quædam crimina sunt ita magna, ut nullâ orationis vi extenuari possint; at lacrymæ etiam foedissima scelera eluunt. Subdit Ambros. utiliores preces lacrymarum sunt, quam sermonum: quia sermo in precando forte fallit; lacryma omnino non fallit: sermo enim interdum non totum profert negotium; lacryma semper totum prodit affectum. Pinna Ethol. 242.

Adhuc illò longè agente legationem mittens rogat ea, quæ pacis sunt. Luc. 14. 32. S. Gregor. hom. 37. in Evang. cum adhuc longè est Rex, legationem mittet lacrymarum: vult enim placari precibus, qui scit, quia portari non possit iratus: quòd adhuc moram facit, venire legationem pacis sustinet. Apud Naxeram Jos. 15. §. 31.

Conversus Dominus respexit Petrum. Luc. 22. 61. Cur Petrus ad eum flexis genibus non accedit, petens veniam; sed egressus fleuit amarè. S. Ambros. hic. cur tacuit Petrus? nè tam cita veniæ petitio plus offenderet: ante flendum; & sic precandum. Sylveira in Act. 8. 22.

Et ego flebam multum. Apoc. 5. 4. Quia credit Joannes magna, ac scitu digna, in libro contineri; flet gemens, & suspirans. Magna vult Deus valde postulari. Sylveira hic.

Lacrymæ tacitæ quodammodo preces sunt: veniam non postulant, & merentur; causam non dicunt, & misericordiam consequuntur: nisi quòd utiliores lacrymarum preces sunt, quam sermonum: quia sermo in precando forte fallit; lacryma omnino non fallit. S. Ambros. f. 46. de pœnitentia Petri.

Dulciores sunt lacrymæ orantium, quam gaudia theatrorum. S. August. in Pf. 127.

Neque enim perinde amnium fontes floridos reddunt hortos, ut plantam deprecationis fontes lacrymarum irrigantes faciunt in summam altitudinem excurrere. S. Chrysoft. hom. de Anna, & educatione Samuelis.

Non ita fontes aquarum hortos reddunt fertiliores, ut orationis plantam lacrymarum

fontes irrigantes ad maximam excrecere faciunt altitudinem. S. Chrysoft. hom. 79. ad pop. Antioch.

Non tantum vultus, & sudor, fortium; quantum possunt lacrymæ parvulorum: quia ibi corpora, hic corda, franguntur. S. Chrysol. f. 128.

Lacrymæ tacitæ quodammodo preces sunt; veniam non postulant, & merentur. S. Maximus hom. 3. de Pœnitentia Petri.

Ornamenta petitionis sunt lacrymæ; & nihil tam illam ex arte oratoriam facit. Liniuntur, & delibantur multa intromittenda in aliud; ut facilius penetrent: & lacrymæ delibamenta sunt nostrarum petitionum. Simon. Cas. l. 6. de parab. Salvat.

Num. 4.

Oratio cum mortificatione.

Ignis Ex. 27. quòd thimiam in altari aureo incendebatur in sancto, deferbatur ex altari hoccauli: quia orationis fervor ex carnis, & passionum, jugi mortificatione promanat. Quare qui orationi incumbit, & negligit mortificationem; perinde facit, atque si quis sine igne vellet aromata accendere. Cornelius hic.

Legitur Judic. 7. 19. 20. quòd per tubas sonantes, & per contractas lagenas, hostes fugabantur. In contractione lagenarum mortificatio corporum; in tubis orationis significatur. S. Bonaventura f. 3. D. 2. Quadr.

Geminæ visebantur aræ in Salomonis templo. 1. Paral. 6. 49. una erat incensæ, victimarum altera. Præclara orationis, & mortificationis, effigies. Neque enim satis est altare, in quo thura incenduntur; sed & aliud statuentum est, in quo pecudes, & hostia, cadantur. Drexelius Rhet. coel. l. 2. c. 9. §. 3.

In foraminibus petra. Cant. 2. 14. Columba nidificare jubetur à sponso: ut quisque sciat, orationis necharè mortificationis duritie stillaturum. Oliva l. 3. Strom. §. Et erat tribus dieb. Act. 9.

Ad montem myrrha, & ad collem thuris. Cant. 4. 6. Sponsus vadit: quia eos familiariter visitat, quos per mortificationem vitiorum ad alta proficere; & per mundas, & humiles, orationes suaviter redolere perspiciat. S. Gregor. hic. Quia in hoc Cantico peculiaris fit mentio adventus sponsi in montem myrrha, & in collem thuris; de illis aptè intellige, quod hic ait sponsus, maximè juxta versionem Sept. *ecce iste venit saliens super montes, & transiliens super colles:* quia speciali ratione Christus toto peregrinationis suæ tempore salit in montibus myrrha, id est, acerbissimæ mortificationis, & abnegationis propriæ; & in collibus thuris, id est, sublimis orationis. Ut doceret nos, in hoc duplici monte, & colle, semper nobis esse salendum; si ad verticem sanctitatis aspiramus. de Ponte hic Exh. 4. §. 3. Docet hic Christus, viam ad sanctitatem, esse mortificationem, & orationem; unamque alteri esse jungendam. Cornelius hic. Cur in colle thus, in monte myrrham, ait excrecere? Faci-

Facilius collis, quam mons, conscenditur; imò collis ad montem via est. Sic oratio ad mortificationem semita est: facilius orare, quam sibi imperare. Drexelius Rhet. coel. l. 2. c. 9. §. 3.

Duas alas habeat oratio nostra: contem- tum Mundi, & afflictionem carnis. S. Bernardus l. 3. in Epiph. D.

Num. 5.

Oratio cum humilitate.

Ex Veteri, & Novo.

Minor sum cunctis miserationibus tuis- erue me de manu fratris mei Esau. Gen. 32. 10. 11. Chald. legit: *minora sunt merita mea omnibus misericordiis, & beneficiis, quae fecisti cum servo tuo.* Cur ita se de- primit? cur non potius commemorat obse- quia sua erga Deum? votum, quod ei vovit? lapidem, quem erexit in titulum? oleum ef- fusum? labores perpestos in domo Laban; sed rocus humilitati intendit? S. Chrysostr. hom. 4. de in comprehensibili Dei natura: modò unum illud persuasum tibi sit, te omnium esse mi- nimum; mirificè tibi animus fidendi, auden- dique, apud Deum praestabitur. *Loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis, & cinis.* Gen. 18. 27. Sylveira in Joan. 16. c. 19. q. 8.

Prostraverunt se super terram. Judith. 7. 4. quod preces commendat humiles. Quid enim est aliud prostratum in terram, quam hu- militer orare. S. Laur. Just. l. de humilit. c. 17. nequaquam valet repellere deprecationem, quae est humilitatis sale condita. *Respexit in oratio- nem humilium.* Pl. 101. 18. Velloso in Ju- dith 7. Paran. 10.

Desiderium pauperum exaudivit Domi- nus. Pl. 10. 17. Ne dixeris, sponsam celeriter exaudivit Dominus, quoniam sancta, dilecta erat; me peccatorem quomodo citò exaudivit? Nota: David non ait, desiderium sanctorum, aut dilectorum, exaudivit Dominus; sed desi- derium pauperum, qui se pauperes esse agno- scunt, nihil se habere boni credunt; & ad Deum tanquam mendici accedunt. de Ponte in Cant. 1. Exh. 2.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me. Pl. 85. 1. Inclinat aurem, si tu non erigis cervicem; humiliato enim appropinquat; ab exaltato longè discedit, nisi quem ipse humiliatum exaltaverit. S. Aug. hic.

Oratio humiliantis se nubes penetrabit. Eccl. 35. 21. S. Chrysostr. in Pl. 9. orationis vehiculum est humilitas. *Ego veniam, & curabo eum.* Matth. 8. 7. Cur Christus D. mox annuit petitioni Centurionis? cum Chananaeae diriuscule respondeat? Matth. 15. 24. 25. Centurio multa humilitatis signa exhibue- rat. Luc. 7. 7. *propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus, ut venirem ad te.* At Chananaea, licet fervide oraret, adhuc orationi humilitatis verba non socia- verat: mox ut ad illa descendit, & cani se comparat, non ultra differtur. *Secundo.* S. Polyantib. Sacra, Tom. II.

Basil. Seleuc. or. 19. herus pro famulo rogans exorator fuit; mater pro filia rogans tulit repulsam. Matrem in filiae arumina commo- veri, & salutem ejus ambire, res homini in- genita; sed quòd homo officio illustris factum ponat, & pro salute unius pueri aestuat; hoc rarum, & mirum: unde sic attraxit divinam benignitatem, ut illius votis faveret. Sylveira hic. q. 11. Quod assiduo clamore non im- petrabat; humili confessione pròmeruit. S. August. lib. de virgin. c. 32.

Ex Patribus, & aliis.

Qui didicerunt à Domino Jesu Christo mi- tes esse, & humiles corde; plus cogitando, & orando, proficiunt, quam legendo, & au- diendo. S. August. ep. 112.

Nequaquam valet repellere deprecationem, quae est humilitatis sale condita. S. Laur. Just. l. de humilit. c. 17.

Ubique orationis vehiculum invenitur hu- militas; propè enim est Dominus contritis corde. S. Chrysostr. in Pl. 9.

Quò se anima magis in oratione humiliat, ac desicit; eò ipsa altius à Deo evahitur. Ex vita S. Theres. lum. & dogm. spir.

Num. 6.

Oratio Parvulorum.

Et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini. Judith. 4. 9. *Omnis Judaea stabat coram Domino cum parvulis.* 2. Paral. 20. 13. Lyran: ut magis impetraretur divi- na clementia. Hòc respectu collectus est ad *Esaiam.* l. 1. c. 10. 1. *cæcus grandes vitro- rum, mulierum, & puerorum. Vocate ce- cum, congregate parvulos.* Joel. 2. 15. 16. *Et 9. 6. parvulus natus est nobis, & voca- bitur nomen ejus, Deus, fortis. Pullis cor- vorum invocantibus eum.* Pl. 146. 9. Quid non concedat redemptis Parvulis bonus Deus. Bene sit, quòd in publicis Processionibus Par- vuli quoque comitentur. Velloso in Judith 4. Paran. 5.

Num. 7.

Oratio reverentialis.

Utrumq; genu in terram fixerat. 3. Reg. 8. 54. Notent huc nobiles delicatuli, & gloriosuli; qui orant unò genu in terra fixò, alterò elevato; quasi pugnaturi cum Deo, nò concedat, quod petunt. Rex regum Salomon orans ecce utrumq; flexit, & utrasque ma- nus in cælum expandit; atque hòc gestu sup- plex perstitit totò tempore proluxa orationis suae. Et nos viles homunculi dedignabimur utrumq; genu flectere? Cornelius hic.

Verba mea percipe Domine, - intellige clamorem meum. Pl. 5. 2. Sæpe clamat Da- vid; cur non exaudit Deus? adhuc non praesti- terat se adoratorem. *Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.* v. 8, Escob. 1. 5. Proph. Chr. l. 5. sect. 2. obs. 3.

I i 2

Mihi

Mibi curabitur omne genu. Isa. 45. v.

Proclentes adoraverunt eum. Matth. 2. 11. Maximò reverentiæ signò cadentes adoraverunt; ità quòd non genu flexerunt, sed in faciem ceciderunt. Thomas de Vio Cajet. Card. S. Xisti hïc.

Adorans, & petens. Matth. 20. 20. Ut sint efficaces preces opus adorationis præmittit. S. Chrysoft. petit illa opere reverentiæ exhibitò, ut impetret. Opera enim pia plus, quàm voces, impetrant. Escob. t. 5. Proph. Chr. l. 5. sect. 2. obf. 3.

Rem terrenam ab homine terreno quærimus, & prope usque ad terram nos humiliter inclinamus: & à Deo remissionem peccatorum, & æternam requiem, inquirentes, nec capita nostra inclinare dignamur. B. Cæsar. Arel. hom. 30.

Romæ in Ecclesia, dum elevaretur Corpus Christi, quidam juvenis noluit flectere genua: cui diabolus visibilibus dedit alapam dicens: ò proditor Christiane! pro quibus tantum fecit Christus. Si fecisset centesimam partem pro nobis eorum, quæ fecit pro vobis; nocte, & die, servissemus ei genibus flexis. Et subito interfecit eum. S. Vincent. Ferr. l. 6. D. 16. post Trinit.

§. XIX.

*Oratio attenda, sine distractionibus.**Ex Veteri.*

Abraham, Abraham. Gen. 22. 11. Abraham Sacrificio suo ita intentus, ac attentus erat, ut bis ab Angelo vocari nomine debuerit, ut audiret. S. Ambros. l. 1. de Abrah. c. 8. nè aut non planè audiret, aut fortuitam esse vocem putaret; repetivit vocem; tanquam veritus, nè præveniretur studiò devotionis, & una vox impetum ferientis revocare non posset. Bæza t. 1. l. 1. c. 7. §. 15.

Moyfes. Ex. 4. 10. ad loquendum cum Deo non dixit se balbum; sed cum homine: quia Deus, præter hominum morem, cor magis, quàm verba attendit. Diez. conc. 3. D. 5. Pasch.

Præcipitur Moyfi Ex. 19. ut solus Deum allocuturus montem ascendat; neque grex, aut quodvis animal &c. insuper nube ipsà obvolvitur. Omnia dicunt attentionem.

Invenit servus tuus cor suum, ut oraret. 2. Reg. 7. 27. Inveniant quoque orantes cor suum, ut bene orent. Vagatur cor curis inanibus distractum à Deo; cum orare volumus, veluti perditum inveniamus, reddamusque attentum. Barradius D. 5. Pasch. l. 5. c. 14. in Joan. 16.

Tantumq; labia illius movebantur. 1. Reg. 1. 13. non oculi, non pedes in oratione; sed tantum os. Attende miram attentionem. *Operuit vultum suum pallio.* 3. Reg. 19. 13. Mox ut Elias sensit Dominum, qui secum loquebatur; palliò caput obvolvitur; quasi sensus

omnes colligeret, nè vel minimùm distraheretur. Incert. Author.

Lauda anima mea Dominum. Pl. 145. 2. Dat sibi Propheta salubre consilium, ut anima laudet Dominum, non sonus concrepantium labiorum. Sæpe enim sic meditata proficimus, ut peregrinà cogitatione translati, non nos sentiamus dixisse, quæ loquimur. Ideo animam suam Psalmista hortatur laudare Dominum; ut, explosis cogitationibus supervacuis, in ipso tantum negotio totis viribus occupetur. Cassiodorus hïc.

Nè vagari incipiam post greges &c. Cant. 1. 6. Verè in quo Christus non cubat, vagatur: quia mens, quam ille suavis, & ponderosus Christi spiritus non implet, multis cogitationibus dissoluta circumfertur. S. Gregor. hïc.

Ex Novo.

Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum. Matth. 6. 6. Quæ sunt ista cubricula, nisi ipsa corda, quæ in psalmo etiam significantur, cum dicitur: *quæ aiecit in cordibus vestris &c.* S. August. l. 2. c. 6. de ferm. D. in monte.

Miserere mei Domine fili David. Matth. 15. 22. S. Chrysoft. hom. in peccatricem, & Pharisæum: Chananæa fortiter clamabat, *miserere mei &c.* at peccatrix hæc clamorem non edebat; sed considerans, quòd ipse omnia, ut Deus, nõsset; silens ore, corde cum cordis inspectore loquebatur: plorans deosculabatur pedes; atque Dominum ad compassionem, indulgentiamque, induxit. Illa ore loquebatur, hæc verò corde: & efficacius ad Deum cordis inspectorem loquitur cor, quàm os. Sylveira in Luc. 7. q. 11.

Ex Patribus, & aliis.

Quando stamus ad orationem, fratres dilectissimi, vigilare, & incumbere ad preces totò corde debemus. Cogitatio omnis carnalis, & secularis, abscedat; nec quidquam tunc animus, quàm id solum cogitet quod precatur. Ideo & Sacerdos ante orationem Præfatione præmissa fratrum mentes, dicendo *sursum corda*, parat: ut dum respondet plebs, *habemus ad Dominum*, admoneatur; nihil aliud se quàm Dominum cogitare debere. S. Cyprianus l. de orat. Dom.

Non puto, quòd ille, qui clausit cælum orationi, clausit animum à cogitatione: ut facilius sit, cælum obserare, quàm animum. Petrus Dam. f. in vigil. Nativit.

Spineam coronam gestat Dominus; ut omnes in servitatem affereret, quòd in precibus mentem in convulsam possiderent. S. Athanas. de Pafs.

Non levi crimine tenetur astrictus, quisquis cum Deo in oratione loquitur, & subito abstrahitur ab ejus conspectu, quasi ab oculis non videntis, nec audientis. S. August. Manuali c. 29.

Plerumque in oratione genibus fixis corpus pro-